

JUSTITISMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 5. maj 2011
Kontor: Statsretskontoret
Sagsnr.: 2011-792-1674
Dok.: THK40560

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 823 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 14. april 2011. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karsten Lauritzen (V).

Lars Barfoed

/

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 823 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Justitsministeriet anfører i L 125 svar på spørgsmål 3, at ”Ordningsen har således en direkte sammenhæng med den almindelige undervisningspligt” og endvidere ”Det kan på denne baggrund anføres, at lovgivningsmagten med den omhandlede pligtmæssige ordning med sprogstimulering indfører en særlig undervisningspligtig alder for de børn, der er omfattet af ordningen, som indebærer en udvidelse af den almindelige undervisningspligt i forhold til disse børn”. Er der efter Justitsministeriets opfattelse holdepunkter for, at den grundlovgivende forsamling eller professorer i den statsretlige litteratur, herunder Andersen, Ross, Germer mv. på nogen måde har forholdt sig til, hvad ministeriet betegner som den ”særlige undervisningspligtige alder”, der indtræder som følge af ordningen, eller har disse udelukkende forholdt sig til folkeskolen og den undervisningspligtige alder i forbindelse hermed?”

Svar:

Socialministeriet har i forbindelse med besvarelsen af 24. februar 2011 af spørgsmål nr. 3 (L 125) fra Folketingets Socialudvalg indhentet en udtalelse fra Justitsministeriet, der er gengivet i den nævnte besvarelse. I den pågældende udtalelse er bl.a. anført følgende:

”Som det fremgår af [...], gælder den foreslåede ordning for børn i alderen fra omkring 3 år til skolestartsalderen og indebærer en udvidelse af den gældende sprogstimuleringsordning.

Som det videre fremgår af [...], foreslås ordningen indført som led i at sikre, at alle børn har de nødvendige sproglige kompetencer, når de begynder i skole. Ordningen har således en direkte sammenhæng med den almindelige undervisningspligt i forhold til ”at kvalificere børn og unge til at varetage deres fremtidige samfundsmæssige opgaver” [...]

Ordningsen er endvidere pligtmæssig, da forældrene som udgangspunkt er forpligtet til at tage imod tilbud om optagelse af et barn i dagtilbud med henblik på sprogstimulering og manglende overholdelse af pligten vil blive sanktioneret ved, at børneydelsen standses.

Det kan på denne baggrund anføres, at lovgivningsmagten med den omhandlede pligtmæssige ordning med sprogstimulering indfører en særlig undervisningspligtig alder for de børn, der er omfattet af ordningen, som indebærer en udvidelse af den almindelige undervisningspligt i forhold til disse

børn. Ud fra denne betragtning taler meget efter Justitsministeriets opfattelse for, at den foreslåede ordning vedrørende pligt til optagelse i dagtilbud med henblik på sprogstimulering er omfattet af grundlovens § 76 om undervisningsfrihed.

Det indebærer, at ordningen vil skulle udformes således, at forældre, der er forpligtet til at tage imod tilbud om optagelse af et barn i dagtilbud med henblik på sprogstimulering, også selv skal kunne forestå sprogstimuleringen. Det er dog en forudsætning, at forældrenes sprogstimulering står mål med den sprogstimulering, der almindeligvis foregår i det pågældende dagtilbud.

Endvidere indebærer det anførte, at den pligtmæssige optagelse i dagtilbud med henblik på sprogstimulering skal være gratis.”

Justitsministeriet kan henholde sig til udtalelsen.

Spørgsmålet om forholdet mellem grundlovens § 76 og en pligtmæssig ordning med sprogstimulering som den omhandlede, hvorved der indføres en særlig undervisningspligtig alder for børn omfattet af ordningen, er ikke overvejet af den grundlovsgivende rigsforsamling. Spørgsmålet er heller ikke omtalt i den statslige litteratur.